

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 156

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

9 lipca 2009

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

II *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2009/C 156/01	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE – Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu	1
2009/C 156/02	Komunikat Komisji dotyczący przedłużenia okresu ważności Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw	3
2009/C 156/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5553 – Perdigão/Sadia) ⁽¹⁾	4
2009/C 156/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5510 – Atlantia/Sias/Acciona/Itinere Chilean Assets) ⁽¹⁾	4

PL

IV **Zawiadomienia**

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2009/C 156/05	Kursy walutowe euro	5
---------------	---------------------------	---

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2009/C 156/06	Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001.....	6
2009/C 156/07	Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001.....	9
2009/C 156/08	Uaktualnienie wykazu urzędów celnych, w których można zgłaszać do swobodnego obrotu we wspólnocie europejskiej produkty wymienione w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1635/2006.....	12

ZAWIADOMIENIA DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

Urząd Nadzoru EFTA

2009/C 156/09	Zawiadomienie Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie bieżących stóp procentowych od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących trzy państwa EFTA od dnia 1 marca 2009 r. (Opublikowane zgodnie z art. 10 decyzji Urzędu nr 195/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. (opublikowanej w Dz.U. L 139 z 25.5.2006, s. 37 i w Suplemencie EOG nr 26/2006 z 25.5.2006, s. 1)) ...	15
2009/C 156/10	Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 61 Porozumienia EOG i art. 1 ust. 3 w części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale.....	16

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(2009/C 156/01)

Data przyjęcia decyzji	22.7.2008
Numer środka pomocy państwa	N 683/07
Państwo członkowskie	Litwa
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Nuostolių, patirtų dėl gyvūnų užkrečiamųjų ligų, kompensavimas
Podstawa prawna	— Lietuvos Respublikos žemės ūkio ir kaimo plėtros įstatymas, (Žin., 2002, Nr. 72-3009); — Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymas, (Žin., 1992, Nr. 2-15); — Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. spalio 11 d. nutarimas Nr. 987 Dėl valstybės institucijų, savivaldybių ir kitų juridinių asmenų, atsakingų už Europos žemės ūkio garantijų fondo priemonių įgyvendinimą, paskyrimo; — Projektas. Nuostolių, patirtų likviduojant gyvūnų užkrečiamųjų ligų protrūkius, įvertinimo ir atlyginimo taisyklės.
Rodzaj środka pomocy	Zwalczanie chorób zwierząt
Cel pomocy	Rozwój sektorowy
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia i usługi dotowane
Budżet	Całkowity budżet 115 000 000 LTL (około 33,3 mln EUR)
Intensywność pomocy	100 %
Czas trwania pomocy	Do dnia 31 grudnia 2013 r.
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija Gedimino pr. 19 LT-01103 Vilnius LIETUVA/LITHUANIA
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej (autentycznych wersjach językowych), z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Data przyjęcia decyzji	28.5.2009
Numer środka pomocy państwa	N 48/09
Państwo członkowskie	Estonia
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Meetod riigiabi elemendi arvutamiseks Maaelu Edendamise Sihtasutuse garantiide andmisel
Podstawa prawna	—
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Metodologia obliczania pomocy państwa przyznanej w formie kredytów gwarantowanych
Forma pomocy	Gwarancja
Budżet	—
Intensywność pomocy	—
Czas trwania pomocy	Do 31.12.2013 r.
Sektory gospodarki	Rolnictwo oraz MŚP prowadzące działalność na obszarach wiejskich
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Maaelu Edendamise Sihtasutus R. Tobiase 4 10147 Tallinn EESTI/ESTONIA
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej (autentycznych wersjach językowych), z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Komunikat Komisji dotyczący przedłużenia okresu ważności Wytocznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw

(2009/C 156/02)

Wytoczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽¹⁾ wygasną z dniem 9 października 2009 r. ⁽²⁾

Od czasu przyjęcia wytycznych w 2004 r. Komisja zastosowała je w wielu sprawach i jak wynika z dotychczasowych doświadczeń, stanowią one solidną podstawę kontroli tego typu pomocy państwa.

Kryzys gospodarczy przyczynił się do trudnej i niestabilnej sytuacji gospodarczej. Biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia ciągłości oraz pewności prawnej w przyznawaniu pomocy państwa przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji finansowej, Komisja postanowiła przedłużyć okres ważności istniejących Wytocznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw do 9 października 2012 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2–17.

⁽²⁾ Zob. ust. 102 Wytocznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 15).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5553 – Perdigão/Sadia)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 156/03)

W dniu 29 czerwca 2009 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32009M5553 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5510 – Atlantia/Sias/Acciona/Itinere Chilean Assets)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 156/04)

W dniu 26 czerwca 2009 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32009M5510 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

8 lipca 2009 r.

(2009/C 156/05)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3901	AUD	Dolar australijski	1,7728
JPY	Jen	131,02	CAD	Dolar kanadyjski	1,6206
DKK	Korona duńska	7,4469	HKD	Dolar hong kong	10,7738
GBP	Funt szterling	0,86495	NZD	Dolar nowozelandzki	2,2168
SEK	Korona szwedzka	11,0600	SGD	Dolar singapurski	2,0323
CHF	Frank szwajcarski	1,5162	KRW	Won	1 776,14
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	11,3450
NOK	Korona norweska	9,0770	CNY	Yuan renminbi	9,4984
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,3430
CZK	Korona czeska	26,047	IDR	Rupia indonezyjska	14 248,39
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,9522
HUF	Forint węgierski	278,10	PHP	Peso filipińskie	67,049
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	44,1250
LVL	Łat łotewski	0,7000	THB	Bat tajlandzki	47,368
PLN	Złoty polski	4,4338	BRL	Real	2,7686
RON	Lej rumuński	4,2178	MXN	Peso meksykańskie	18,7010
TRY	Lir turecki	2,1623	INR	Rupia indyjska	67,9620

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(2009/C 156/06)

Nr pomocy: XA 387/08

Maksymalna intensywność pomocy:

Państwo członkowskie: Królestwo Niderlandów

Zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 pomoc na rzecz gospodarstw rolnych opierających swoją działalność o gospodarkę gruntami przyznawana jest w wysokości:

Region: Prowincje Groningen i Drenthe

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Provinciale Agrarische bedrijfsverplaatsings regelingen, zie onder rechtsgrondslag voor de exacte benamingen.

- a) 100 % poniesionych kosztów rzeczywistych przeniesienia zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 do wysokości 100 000 EUR,

Przedsiębiorcy, którzy likwidują działalność ze względów podatkowych w celu przeniesienia gospodarstwa, zobowiązani są zapłacić podatek od ukrytych rezerw należących do (dawnego) gospodarstwa. Dla rolników jest to wydatek bezpośrednio i nierozdzielnie związany z przeniesieniem gospodarstwa. Ten środek pomocy obejmuje pomoc do 100 % poniesionych kosztów, co zapewnia zgodność z wymogami art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006.

Podstawa prawna:

- Wet inrichting landelijk gebied
- Provinciewet
- Wet inkomstenbelasting 2001, art. 3.54
- De volgende provinciale regelingen:

Prowincja	Nazwa programu pomocy:
Groningen	Programma landelijk gebied PMJP 2007-2013 Groningen; deel 3 kader voor subsidies en overeenkomsten; paragraaf 9.3 Beleidsregel Verplaatsing Grondgebonden Agrarische Bedrijven
Drenthe	Provinciaal Meerjarenprogramma Drenthe, deel 3 subsidiegids, 2. subsidies voor natuur, verwerving EHS, Agrarische bedrijfsverplaatsingen

Planowane w ramach programu roczne wydatki w mln EUR:

Prowincja	2008 r.	2009 r.	2010 r.	2011 r.	2012 r.	2013 r.	Łącznie (*)
Groningen	0,5 - mln	0,5 - mln	0,5 - mln	0,5 - mln	0,5 - mln	0,5 - mln	3 mln
Drenthe	0,8 - mln	0,8 - mln	0,8 - mln	0,8 - mln	0,8 - mln	0,8 - mln	Maksymalnie 4,8 mln

(*) Podane kwoty roczne są orientacyjne; całkowity planowany budżet nie ulega zmianie.

- b) Maksymalnie 40 % wzrostu wartości danych urządzeń, zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006, do wysokości 300 000 EUR, w przypadku gdy przeniesienie umożliwi wnioskodawcy korzystanie z nowocześniejszych urządzeń, pod warunkiem że wkład własny rolnika odpowiada co najmniej 60 % wzrostu wartości.
- c) Maksymalnie 40 % kosztów związanych ze zwiększeniem mocy produkcyjnych, zgodnie z art. 6 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006, do wysokości 300 000 EUR, w przypadku gdy przeniesienie prowadzi do zwiększenia mocy produkcyjnych, pod warunkiem, że wkład własny rolnika odpowiada co najmniej 60 % wzrostu wartości.

Do kosztów przeniesienia, o których mowa w lit. a), zalicza się:

- rzeczywiste koszty przeniesienia (takie jak koszty przeprowadzki urządzeń i zwierząt na nowe miejsce);
- koszty notarialne i katastralne;

- podatek od transferu nieruchomości należny w związku z przeniesieniem;
- koszty doradztwa związane z przeniesieniem (takie jak koszty pośrednictwa oraz księgowości).

Koszty inwestycji w nowe miejsce, o których mowa w lit. b) obejmują:

- koszty inwestycji w budynki gospodarskie oraz urządzenia na nowym miejscu;
- ogólne koszty (doradztwa), takie jak koszty związane z zatrudnieniem architektów, inżynierów i doradców, koszty analiz wykonalności związanych z przeniesieniem na nowe miejsce. Koszty prawne (koszty pozwoleń, zmian w planie rozwojowym, procedur, o których mowa w art. 19, zaświadczenia o czystości gruntów itd.) nie są objęte tą kategorią.

Kompensacja kosztów, o których mowa w lit. b) i c) obliczana jest na podstawie reprezentatywnej wartości rynkowej. Pomoc wynosi 40 % ewentualnej dodatniej różnicy między reprezentatywną wartością rynkową „dawnych” terenów i zabudowań a sumą:

- reprezentatywnej wartości rynkowej „nowych” terenów i zabudowań gospodarstwa; i
- wszelkich ewentualnych inwestycji związanych z osiedleniem się, modernizacją, zastąpieniem lub rozbudową „nowych” budynków gospodarczych.

Data realizacji: Realizacja programu rozpocznie się po publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zgodnie z przepisami art. 18 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006, która z kolei nastąpi po opublikowaniu decyzji o wejściu w życie decyzji z dnia 3 września 2007 r. zmieniającej decyzję wykonawczą w sprawie podatku dochodowego (Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001, Stb. 2007, 328).

Czas trwania programu pomocy: do dnia 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Przeniesienie – w interesie publicznym – posiadających dobre perspektywy rozwoju gospodarstw rolnych, których grunty rolne są niezbędne do poprawy struktur organizacji przestrzennej lub rolnej lub do zachowania środowiska naturalnego, krajobrazu lub zasobów wodnych.

Sektory gospodarki: Wszystkie gospodarstwa rolne zajmujące się wytwarzaniem produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu WE.

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Prowincja	Adres
Groningen	Postbus 610, 9700 AP Groningen
Drenthe	Postbus 122, 9400 AC Assen

Strony internetowe:

Prowincja	Strona internetowa:
Groningen	http://www.provinciegroningen.nl/boa/documenten/boerderijverplaatsingr0901.pdf
Drenthe	www.provincie.drenthe.nl/actueel/bekendmakingen/?ActId=12790

Inne informacje: W arkuszu 125 programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2007–2013 wymieniono możliwość dotowania przenoszenia budynków gospodarskich. Prowincje decydują się na niewykorzystywanie tej możliwości, ponieważ wymieniony arkusz umożliwia stosowanie dotacji jedynie w przypadku działań na rzecz ograniczania emisji i osadzania się amoniaku, podczas gdy dla rzeczywistej realizacji krajowych i regionalnych celów strategicznych w odniesieniu do środowiska naturalnego, wody i struktury rolnictwa niezbędne jest szersze podejście w zakresie systemu pomocy.

Nr pomocy: XA 442/08

Państwo członkowskie: Hiszpania

Region: Castilla-La Mancha (Kastylija-La Mancha)

Nazwa programu pomocy: Ayudas para la realización de auditorías, análisis y estudios.

Podstawa prawna:

Ogłoszenie pomocy dla spółdzielni rolniczych:

Orden de 8.6.2000 de la Consejería de Agricultura y Medio Ambiente por la que se establecen los programas de fomento de la calidad agroalimentaria en Castilla-La Mancha (FOCAL 2000) programa 1 cooperativismo agrario

Orden de _____ de la Consejería de Agricultura y Desarrollo Rural, por la que se aprueban las bases reguladoras de las ayudas para la mejora de las estructuras asociativas agrarias en Castilla-La Mancha y se convocan dichas ayudas para el año 2009.

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: Łączna kwota w wysokości 200 000 EUR

Maksymalna intensywność pomocy:

50 % kosztów kwalifikowanych

Rachunki wystawione przez podmioty zewnętrzne przeprowadzające audyt, analizy lub badania bądź też wdrażające standardy jakości.

W przypadku uczestniczenia w wystawach, targach lub innych wydarzeniach do kosztów kwalifikowalnych należą koszty uczestnictwa, publikacji i wynajmu obiektów.

Data realizacji: Począwszy od dnia publikacji numeru, pod którym zarejestrowano wniosek o wyłączenie, na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich Komisji Europejskiej.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: do dnia 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Wsparcie techniczne (art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006) i wytwarzanie produktów rolnych wysokiej jakości (art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006).

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo, leśnictwo i rybactwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Consejería de Agricultura y Desarrollo Rural
C/Pintor Matías Moreno, nº 4
45004 Toledo
ESPAÑA

Adres internetowy:

Tymczasowo:

<http://www.jccm.es/agricul/paginas/ayudas/cooperativismo/cooperativismo.htm>

po publikacji – na stronie internetowej:

www.jccm.es/cgi-bin/docm.php3

Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(2009/C 156/07)

Nr pomocy: XA 82/09

Państwo członkowskie: Hiszpania

Region: Comunitat Valenciana (Wspólnota Autonomiczna Walencji)

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Intercitrus

Podstawa prawna: Propuesta de Resolución del expediente acogido a la línea «Promoción Agroalimentaria de los cítricos»

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: 250 000 EUR

Maksymalna intensywność pomocy: 100 %

Data realizacji: Począwszy od dnia publikacji numeru, pod którym zarejestrowano wniosek o wyłączenie na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich Komisji Europejskiej.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: do grudnia 2009 r.

Cel pomocy: Uczestnictwo w targach. Organizacja forów wymiany wiedzy między przedsiębiorstwami. Kampania informacyjna i promocja pomarańczy i klementynek w celu zwiększenia ich spożycia, podkreślające wartości odżywcze i korzyści zdrowotne, bez podawania w żadnym wypadku nazwy przedsiębiorstwa, znaku towarowego i pochodzenia. Skierowane do uczniów działania promocyjne w szkołach. Zbieranie i analiza informacji naukowych w celu przedstawienia wniosków o wpisanie do wykazów sporządzanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności. Podniesienie poziomu wiedzy na temat zmian na rynkach. Działania kwalifikujące się do otrzymania dotacji odpowiadają działaniom przewidzianym w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006.

Sektor(y) gospodarki: MŚP sektora rolno-spożywczego we Wspólnocie Autonomicznej Walencji

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación
C/Amadeo de Saboya, 2
46010 Valencia
ESPAÑA

Adres internetowy:

http://www.agricultura.gva.es/especiales/ayudas_agrarias/pdf/INTERCITRUS%202009.pdf

Inne informacje: —

Dyrektor generalna ds. wprowadzania do obrotu
Marta VALSANGIACOMO GIL

Nr pomocy: XA 96/09

Państwo członkowskie: Hiszpania

Region: Comunitat Valenciana (Wspólnota Autonomiczna Walencji)

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Consejo Regulador IGP Cítricos Valencianos.

Podstawa prawna: Pomoc indywidualna dla danego podmiotu: Presupuestos de la Generalitat 2009

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: 604 750,00 EUR

Maksymalna intensywność pomocy: 100 %

Data realizacji: Począwszy od dnia publikacji numeru, pod którym zarejestrowano wniosek o wyłączenie na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich Komisji Europejskiej.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: do grudnia 2009 r.

Cel pomocy:

Udział w wystawach, konkursach, targach i forach wymiany wiedzy między przedsiębiorstwami oraz organizacja wymienionych wydarzeń. (Do kosztów kwalifikowalnych zalicza się: wynajem powierzchni, stoisk lub pomieszczeń wystawowych; opłaty z tytułu uczestnictwa; koszty podróży i publikacji związanych z działalnością); Publikacje, takie jak katalogi lub strony internetowe przedstawiające informacje dotyczące producentów z danego regionu lub producentów danego produktu, pod

warunkiem że informacja oraz jej prezentacja są neutralne oraz że wszyscy zainteresowani producenci mają takie same szanse na zaprezentowanie się w publikacji. Udokumentowane informacje dotyczące produktów generycznych, ich korzyści żywieniowych i proponowanego wykorzystania tych produktów, przy czym możliwe jest wskazanie pochodzenia produktu, pod warunkiem że odniesienie takie dokładnie odpowiada odniesieniom, które zostały zarejestrowane przez Wspólnotę (art. 15 ust. 2 lit. e) ostatni akapit).

Działania przewidziane w art. 15 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r.

Sektor(y) gospodarki: MŚP sektora rolno-spożywczego we Wspólnocie Autonomicznej Walencji

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación
C/Amadeo de Saboya, 2
46010 Valencia
ESPAÑA

Adres internetowy:

http://www.agricultura.gva.es/especiales/ayudas_agrarias/pdf/Consejo_Regulador_IGP_CITRICOS_VALENCIANOS.pdf

Inne informacje: —

Dyrektor generalna ds. wprowadzania do obrotu
Marta VALSANGIACOMO GIL

Nr pomocy: XA 99/09

Państwo członkowskie: Francja

Region: Departament Haute-Garonne

Nazwa programu pomocy: Indemnisation des pertes entraînées par la fièvre catarrhale ovine (FCO) en Haute-Garonne: réduction des surcoûts de mise en «quarantaine» des jeunes bovins en surplus sur les exploitations.

Podstawa prawna:

Articles L 1511-2 et L 1511-5 du code général des collectivités territoriales,

Artykuł 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r.,

Arrêté du 15 décembre 2008 modifiant l'arrêté du 1er avril 2008 définissant les zones réglementées relatives à la fièvre catarrhale du mouton,

Décision 90/424 CE du Conseil du 26 juin 1990 relative à certaines dépenses dans le domaine vétérinaire.

Délibération du Conseil général de la Haute-Garonne du 28 janvier 2009

Planowane w ramach programu roczne wydatki: 1 mln EUR

Maksymalna intensywność pomocy: maksymalnie 100 %

Przedmiotowa pomoc byłaby zarezerwowana dla zwierząt spełniających wszystkie niżej wymienione kryteria:

- urodziły się w gospodarstwie pomiędzy dniem 1 stycznia 2008 r. a dniem 1 czerwca 2008 r. i zostały zarejestrowane w departamencie Haute-Garonne,
- były obecne w gospodarstwie po dniu 22 sierpnia 2008 r.,
- zostały zaszczepione przeciwko serotypom 1 i 8 choroby niebieskiego języka,
- zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 1 marca 2009 r.

Pomoc ma na celu pokrycie rzeczywistych kosztów dodatkowych, wynikających z poddawania kwarantannie młodego bydła, w ramach podwójnego pułapu 100 % powstałych kosztów dodatkowych i kwoty 105 EUR na zwierzę.

Minimalny koszt kwarantanny szacuje się na 161,44 EUR za okres 62 dni odosobnienia (wypuszczenie pod warunkiem negatywnego wyniku testów wirusologicznych) oraz na 201,72 EUR za okres kwarantanny wynoszący 81 dni:

- żywienie: 1,70 EUR/dzień
- koszty ściółki i opieki weterynaryjnej: 0,42 EUR/dzień
- koszt odroczenia wpływu gotówki: 30 EUR/zwierzę.

Koszt za 62 dni:
 $= (1,7 + 0,42) \times 62 + 30 = 161,44 \text{ EUR}$

za 81 dni:
 $= (1,7 + 0,42) \times 81 + 30 = 201,72 \text{ EUR}$

W pierwszym przypadku hodowca pokryje co najmniej 56,44 EUR.

W drugim przypadku hodowca pokryje co najmniej 96,72 EUR.

Data realizacji: Dnia 27 marca 2009 r., od daty opublikowania numeru, pod którym zarejestrowany został wniosek o wyłączenie na stronach internetowych Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich Komisji Europejskiej.

Czas trwania programu pomocy: do końca 2009 r.

Cel pomocy:

Jako że departament Haute-Garonne stał się:

- w dniu 20 czerwca 2008 r. strefą zamkniętą z uwagi na serotyp 8 choroby niebieskiego języka,
- a następnie, w dniu 22 sierpnia 2008 r., z uwagi na serotypy 1 i 8 choroby niebieskiego języka,

hodowcy z tego departamentu musieli zatrzymać młode bydło w gospodarstwach do czasu, aż nabierze ono odporności zdrowotnej, podczas gdy – zgodnie z praktykami hodowlanymi departamentu Haute-Garonne – do sprzedaży w celu wywozu przeznacza się zwierzęta chude (średnio w wieku 5 miesięcy).

Pomoc rady (*conseil général*) departamentu Haute-Garonne ma na celu zrekompensowanie części kosztów dodatkowych wynikających z poddawania zwierząt kwarantannie.

Wraz z krajowym programem zwalczania choroby niebieskiego języka oraz w uzupełnieniu różnych środków uchwalonych w celu monitorowania i nadzorowania tej choroby, pomoc – jako środek wyjątkowy – umożliwi hodowcom ponoszenie dodatkowych kosztów poddawania kwarantannie młodego bydła płci męskiej i żeńskiej; kwarantanna wymagała powtarzającego się utrzymywania zwierząt w odosobnieniu od dnia 20 czerwca 2008 r., a następnie od dnia 22 sierpnia 2008 r., i była uzasadniona terminami wdrożenia szczepień i nabycia odporności umożliwiającej wywóz zwierząt.

Wszystkie kryteria kwalifikowalności młodego bydła jak również ich kumulacyjny charakter pozwalają zagwarantować skierowanie pomocy wyłącznie na zwierzęta rzeczywiście objęte wyrogiem odbicia kwarantanny.

Sektory gospodarki: sektor wołowiny i cielęciny

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Conseil général de la Haute-Garonne
1 boulevard de la Marquette
31090 Toulouse Cedex
FRANCE

Strona internetowa:

http://www.cg31.fr/upload/pdf_dadre_fco/aide_au_maintien_quarantaine_bovins.pdf

Uaktualnienie wykazu urzędów celnych ⁽¹⁾, w których można zgłaszać do swobodnego obrotu we wspólnocie europejskiej produkty wymienione w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1635/2006 ⁽²⁾

(2009/C 156/08)

Państwo członkowskie	Urzędy celne	
BELGIQUE/BELGIË	Anvers DE – voie maritime Bierset – (Grâce-Hollogne) DE – voies aérienne et/ou terrestre Bruxelles DE – voie aérienne Zaventem D – voie aérienne	
БЪЛГАРИЯ	Varna and Bourgas ports Sofia, Varna and Bourgas airports	
ČESKÁ REPUBLIKA	Wszystkie urzędy celne	
DANMARK	Každy port i lotnisko w Danii	
DEUTSCHLAND	Baden-Württemberg	HZA Lörrach–ZA Weil-am-Rhein-Autobahn HZA Stuttgart–ZA Flughafen HZA Ulm–ZA Aalen
	Bayern	HZA München–ZA Flughafen HZA Regensburg–ZA Furth-im-Wald-Schafberg HZA Schweinfurt–ZA Bayreuth HZA Nürnberg–ZA Erlangen-Tennenlohe
	Berlin	HZA Berlin–ZA Marzahn HZA Potsdam–ZA Berlin-Flughafen-Tegel
	Brandenburg	Bereich HZA Frankfurt (Oder) HZA Frankfurt (Oder)–ZA Frankfurt (Oder) Autobahn HZA Frankfurt (Oder)–ZA Forst-Autobahn Bereich HZA Potsdam HZA Potsdam–ZA Berlin-Flughafen Schönefeld
	Bremen	HZA Bremen–ZA Neustädter Hafen HZA Bremerhaven–ZA Bremerhaven
	Hamburg	HZA Hamburg-Hafen–ZA Waltershof-Abfertigung Köhlfließdamm HZA Hamburg-Stadt–ZA Oberelbe HZA Hamburg-Hafen–ZA Waltershof HZA Itzehoe–ZA Hamburg-Flughafen
	Hessen	HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen
	Mecklenburg-Vorpommern	HZA Stralsund–ZA Rostock-Grenzkontrollstelle Rostock
	Niedersachsen	HZA Hannover–ZA Hannover-Nord HZA Braunschweig–ZA Braunschweig-Broitzem
	Nordrhein-Westfalen	HZA Dortmund–ZA Ost HZA Düsseldorf–ZA Flughafen
	Rheinland-Pfalz	HZA Koblenz–ZA Hahn-Flughafen
	Schleswig-Holstein	HZA Kiel–ZA Wik, Grenzkontrollstelle Kiel Ostuferhafen HZA Kiel–ZA Travemünde

⁽¹⁾ Uaktualnienie zapisuje się kursywą.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 7.11.2006, s. 3.

Państwo członkowskie	Urzędy celne
EESTI	Narva, Koidula, Luhamaa — przejścia graniczne, Port Lotniczy Tallinn, Tallinn, porty Paljassaare i Muuga
ΕΛΛΑΔΑ	Αθηνών, Πειραιά, Κρατικού Αερολιμένα Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Αερολιμένα Μίκρας, Βόλου, Πατρών, Ηρακλείου, Αερολιμένα Ηρακλείου Κρήτης, Καβάλας, Ιωαννίνων, Ναυπλίου
ESPAÑA	Barcelona (Aeropuerto), Barcelona (Puerto), Irun (Carretera), La Junquera (Carretera), Madrid (Aeropuerto)
FRANCE	Bordeaux: transport aérien Brive: transport terrestre Dunkerque: transport maritime Lille: transport aérien et terrestre Lyon-Satolas: transport aérien Le Puy-en-Velay: transport terrestre Marseille: transport aérien, terrestre et maritime Nice-aéroport: transport aérien Orly: transport aérien Roissy: transport aérien et terrestre Rungis: transport terrestre Saint-Julien-en-Genevois: transport terrestre Saint-Louis/Bâle: transport aérien et terrestre Strasbourg: transport terrestre Thionville: transport terrestre Toulouse-Blagnac: transport aérien Valence: transport terrestre
IRELAND	Wszystkie urzędy celne
ITALIA	Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Trieste Ufficio di Sanità aerea di Torino-Caselle Ufficio di Sanità aerea di Roma-Fiumicino Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Venezia Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Genova Ufficio di Sanità marittima di Livorno Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Ancona Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Brindisi Ufficio di Sanità aerea di Várese-Malpensa Ufficio di Sanità aerea di Bologna-Pancale Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Bari Posto d'Ispezione frontaliera di Chiasso
ΚΥΠΡΟΣ	Wszystkie urzędy celne
LATVIJA	Roads: Grebneva, Pāternieki, Terehova; Railways: Daugavpils, Rēzekne-2; Seaports: Liepāja, Rīga, Ventspils; Airport: Rīga; Post: Rīga International branch of the Latvian Post Office
LIETUVA	Wszystkie urzędy celne
LUXEMBOURG	Bureau des Douanes et Accises Centre douanier-Luxembourg Bureau des Douanes et Accises Luxembourg-Aéroport-Niederanven

Państwo członkowskie	Urzędy celne
MAGYARORSZÁG	Wszystkie urzędy celne
MALTA	Sekcja przewozów towarowych na Lotnisku Międzynarodowym na Malcie, Luqa Sekcja morskich przewozów towarowych (Przetwarzanie przywozu towarów) w Customs House (Urzędzie Celnym), Valletta Urząd paczek pocztowych w Urzędzie Celnym, Qormi
NEDERLAND	Wszystkie urzędy celne
ÖSTERREICH	Nickelsdorf Heiligenkreuz Spielfeld Tissis Wien-Flughafen Schwechat
POLSKA	Wszystkie urzędy celne
PORTUGAL	Aeroportos de Lisboa, Porto e Faro Portos de Lisboa e Leixões
ROMÂNIA	Wszystkie urzędy celne
SLOVENIJA	Obrežje (road border crossing), Koper (port border crossing), Dobova (railway border crossing), Gruškovje (road bordercrossing), Jelšane (road border crossing), Brnik (air border crossing), Ljubljana (road and railway)
SLOVENSKO	Wszystkie urzędy celne
SUOMI — FINLAND	Helsinki, Vaalimaa, Niirala, Vartius, Raja-Jooseppi, Utsjoki, Kilpisjärvi, <i>Helsinki-Vantaan lentoasema</i>
SVERIGE	Arlanda, Göteborg, Landvetter, Helsingborg, Karlskrona, Stockholm, Ystad, Karlshamn
UNITED KINGDOM	Belfast International Airport, Port of Belfast, Port of Dover, Port of Falmouth, Port of Felixstowe, Gatwick Airport, Glasgow Prestwick Airport, Manchester Airport, Port of Hull and Goole, Port of London, Port of Southampton

ZAWIADOMIENIA DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

URZĄD NADZORU EFTA

Zawiadomienie Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie bieżących stóp procentowych od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących trzy państwa EFTA od dnia 1 marca 2009 r.

(Opublikowane zgodnie z art. 10 decyzji Urzędu nr 195/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. (opublikowanej w Dz.U. L 139 z 25.5.2006, s. 37 i w Suplemencie EOG nr 26/2006 z 25.5.2006, s. 1))

(2009/C 156/09)

Stopy bazowe obliczane są zgodnie z przepisami rozdziału Wytycznych Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie pomocy państwa, dotyczącego metody określania stóp referencyjnych i dyskontowych (wytyczne zmienione decyzją Urzędu nr 788/08/COL z dnia 17 grudnia 2008 r.). Zgodnie z wytycznymi w sprawie pomocy państwa stosowną stopę referencyjną otrzymuje się poprzez dodanie odpowiednich marż. W przypadku stopy dyskontowej oznacza to, że do stopy bazowej dodaje się odpowiednią marżę w wysokości 100 punktów bazowych. Zasadniczo stopa od zwracanej pomocy będzie obliczana poprzez dodanie 100 punktów bazowych do stopy bazowej zgodnie z przepisami decyzji Urzędu nr 789/08/COL z dnia 17 grudnia 2008 r. zmieniającej decyzję Urzędu nr 195/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. (opublikowanej w Dz.U. L 139 z 25.5.2006, s. 37 i w Suplemencie EOG nr 26/2006 z 25.5.2006, s. 1).

	Islandia	Liechtenstein	Norwegia
1.1.2009–31.1.2009	16,42	2,95	6,43
1.2.2009–28.2.2009	16,42	2,33	5,41
1.3.2009–	16,42	1,58	4,26

**Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 61 Porozumienia EOG i art. 1 ust. 3 w części I
protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale**

(2009/C 156/10)

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi zastrzeżeń wobec następującego środka pomocy:

Data przyjęcia decyzji:	18 lutego 2009 r.
Numer sprawy:	64824
Państwo EFTA:	Norwegia
Region:	—
Nazwa środka pomocy (lub nazwa beneficjenta):	The Bioenergy Scheme (Program „Bioenergia”)
Podstawa prawna:	The Norwegian National Budget, Chapter 1150, item 50, and the Annual Agricultural Agreement (norweski budżet państwa rozdział 1150 poz. 50 oraz roczne porozumienie w sprawie rolnictwa)
Rodzaj środka pomocy:	Program pomocy
Cel pomocy:	Ochrona środowiska
Forma pomocy:	Dotacje bezpośrednie
Budżet:	35 mln NOK (około 3,9 mln EUR) rocznie. Budżet roczny określa się w parlamentarnych procedurach budżetowych.
Intensywność pomocy:	Zgodnie z wytycznymi
Czas trwania pomocy:	Do dnia 1 stycznia 2014 r.
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:	Ministry of Agriculture and Food P.O. Box 8007 0030 Oslo NORWAY
Inne informacje:	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA:

<http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/>

Urząd Nadzoru EFTA uznaje, że określony poniżej środek pomocy nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 61 Porozumienia EOG

(2009/C 156/11)

Data przyjęcia decyzji:	30 stycznia 2009 r.
Numer sprawy:	65833
Państwo EFTA:	Norwegia
Region:	—
Nazwa środka pomocy (lub nazwa beneficjenta):	State funding of Eksportfinans (finansowanie Eksportfinans przez państwo)
Podstawa prawna:	Article 61(1) of the EEA Agreement (art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG)
Rodzaj środka pomocy:	Pożyczka
Cel pomocy:	Zapewnienie długoterminowego finansowania podmiotu Eksportfinans
Forma pomocy:	Pożyczki bezpośrednie
Budżet:	30 mld NOK, około 3,1 mld EUR
Intensywność pomocy:	—
Czas trwania pomocy:	Do dnia 31 grudnia 2010 r.
Sektory gospodarki:	Eksportfinans zapewnia finansowanie całego norweskiego sektora eksportu
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:	The Norwegian State, Ministry of Trade and Industry Einar Gerhardsens plass 1 0030 Oslo NORWAY
Inne informacje:	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA:

<http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/>

ZALECENIE URZĘDU NADZORU EFTA

z dnia 5 listopada 2008 r.

w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z aktem przywołanym w pkt 5cl załącznika XI do Porozumienia EOG (dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej), wraz ze zmianami wprowadzonymi w protokole 1 do tego porozumienia oraz zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do tego porozumienia

(2009/C 156/12)

URZĄD NADZORU EFTA,

EFTA, Urząd Nadzoru EFTA (zwany dalej Urzędem) przyjmie zalecenie w sprawie odnośnych rynków produktów i usług.

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. b),

UWZGLĘDNIAJĄC wymieniony w pkt 5 cl załącznika XI do Porozumienia EOG akt prawny (dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej) ⁽²⁾ wraz ze zmianami wprowadzonymi w protokole 1 do tego porozumienia oraz zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do tego porozumienia, w szczególności w jego art. 15,

UWZGLĘDNIAJĄC decyzję Urzędu nr 194/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie przyjęcia zalecenia w sprawie właściwych rynków produktów i usług sektora łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* oraz wytycznych w sprawie analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa ramowa ustanawia ramy legislacyjne dla sektora łączności elektronicznej, które poprzez ujęcie w swoim zakresie wszystkich sieci i usług łączności elektronicznej stanowią próbę odpowiedzi na tendencje konwergencji. Ich celem jest stopniowe znoszenie sektorowej regulacji *ex ante* w miarę wzrostu konkurencji na rynku.
- (2) Artykuł 15 dyrektywy ramowej przewiduje, że po przeprowadzeniu publicznej konsultacji oraz konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi w państwach

- (3) Celem niniejszego zalecenia jest określenie tych rynków produktów i usług, na których regulację *ex ante* można uznać za uzasadnioną zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy ramowej. Zamierzeniem każdej interwencji regulacyjnej *ex ante* jest w efekcie przyniesienie korzyści użytkownikom poprzez zapewnienie trwałej konkurencyjności rynków detalicznych. Definicja właściwych rynków może z czasem ulegać (i ulega) zmianom wraz ze zmianami właściwości produktów i usług oraz zastępowalności po stronie popytu i podaży. Z racji tego, że zalecenie z dnia 14 lipca 2004 r. ⁽³⁾ obowiązuje od ponad czterech lat, stosowne jest dokonanie jego przeglądu pod kątem zmian na rynku EOG. Niniejsze zalecenie zastępuje zatem zalecenie z dnia 14 lipca 2004 r., przyjęte decyzją nr 194/04/COL.

- (4) Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy ramowej zobowiązuje Urząd do zdefiniowania rynków zgodnie z zasadami prawa konkurencji. Dlatego w niniejszym zaleceniu posłużono się tymi regułami, by określić granice rynków produktów w sektorze łączności elektronicznej, natomiast zidentyfikowanie lub wyłonienie zdefiniowanych rynków podlegających regulacji *ex ante* zależne jest od tego, czy ich specyfika uzasadnia nałożenie obowiązków regulacyjnych *ex ante*. Terminologia zastosowana w niniejszym zaleceniu wywodzi się z dyrektywy ramowej i dyrektywy 2002/22/WE ⁽⁴⁾. Zgodnie z dyrektywą ramową krajowe organy regulacyjne definiują właściwe rynki stosownie do okoliczności występujących w danym państwie, a w szczególności właściwe rynki geograficzne w obrębie danego terytorium.

⁽³⁾ Zalecenie Urzędu Nadzoru EFTA z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie odnośnych rynków produktów i usług sektora łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, zawartą w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.U. L 113 z 27.4.2006, s. 18 oraz Suplement EOG nr 21 z 27.4.2006, s. 33). Przyjęto decyzją nr 194/04/COL.

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51), wprowadzona do pkt 5 cm załącznika XI do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 11/2004 (Dz.U. L 116 z 22.4.2004, s. 60 oraz Suplement EOG nr 20 z 22.4.2004, s. 14).

⁽¹⁾ Zwane dalej „Porozumieniem EOG”.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 717/2007 (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 32; zwana dalej „dyrektywą ramową”).

- (5) Punktem wyjścia dla określenia rynków w niniejszym zaleceniu jest zdefiniowanie rynków detalicznych z perspektywy przyszłości, przy uwzględnieniu zastępowalności po stronie popytu i podaży. Po zdefiniowaniu rynków detalicznych należy określić właściwe rynki hurtowe. Jeżeli rynek stanowiący dalsze ogniwo łańcucha dostaw jest w znacznym stopniu zaopatrywany przez pionowo zintegrowane przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa, potencjalne przedsiębiorstwa niezintegrowane mogą mieć trudności z uzyskaniem niezbędnego dostępu do tego rynku. A zatem, aby ustalić, czy rynek podlega regulacji *ex ante*, może być konieczne skonstruowanie teoretycznego rynku hurtowego stanowiącego wcześniejsze ogniwo łańcucha dostaw. Rynki w sektorze łączności elektronicznej częstokroć mają dwoistą naturę, jako że obejmują one usługi świadczone za pośrednictwem sieci lub platform skupiających użytkowników z każdej strony rynku, na przykład użytkowników wymieniających komunikaty bądź nadawców i odbiorców informacji lub treści. Aspekty te należy wziąć pod uwagę, podejmując się określenia i zdefiniowania rynków, gdyż mogą one wpłynąć zarówno na sposób definiowania rynków, jak i na stwierdzenie, czy ich cechy uzasadniają nałożenie obowiązków regulacyjnych *ex ante*.
- (6) W celu określenia rynków podlegających regulacji *ex ante* należy zastosować niżej wymienione kryteria łączne. Pierwszym kryterium jest obecność wysokich i trwałych barier w dostępie do rynku. Mogą one mieć charakter strukturalny, prawny lub regulacyjny. Jednakże zważywszy na dynamiczną naturę i funkcjonowanie rynków łączności elektronicznej, w toku ewentualnej analizy poprzedzającej określenie właściwych rynków podlegających ewentualnej regulacji *ex ante* należy uwzględnić możliwości likwidacji barier w dostępie do rynku w odpowiednim horyzoncie czasowym. Dlatego też drugie kryterium dopuszcza tylko te rynki, których struktura nie podąża w stronę efektywnej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym. Zastosowanie tego kryterium wymaga zbadania stanu konkurencji w sytuacji istnienia barier w dostępie do rynku. Trzecie kryterium stanowi, iż samo prawo konkurencji nie jest wystarczające, by usunąć konkretne nieprawidłowości rynkowe.
- (7) Główne wskaźniki, którymi należy się posłużyć przy ocenie według kryterium pierwszego i drugiego, są zbliżone do rozpatrywanych w toku perspektywicznej analizy rynku, a w szczególności dotyczy to wskaźników: istnienia barier w dostępie do rynku w sytuacji braku regulacji (w tym skali kosztów utopionych), struktury rynku, wydajności rynku i dynamiki rynku, w tym wskaźników, takich jak udziały w rynku i bieżące tendencje w tym względzie, ceny rynkowe i bieżące tendencje w tym względzie oraz zakres i stopień pokrycia konkurencyjnych sieci i infrastruktur. Regulacji *ex ante* podlega każdy rynek, który w sytuacji braku takiej regulacji spełnia wszystkie trzy kryteria.
- (8) Z punktu widzenia prawa konkurencji nowo rozwijające się rynki nie powinny być obciążane nieadekwatnymi obowiązkami, nawet jeśli występuje przewaga pierwszego oferenta na rynku zgodnie z dyrektywą ramową. Za nowo rozwijające się uważa się rynki produktów lub usług, dla których z uwagi na ich nowatorski charakter trudno jest prognozować warunki popytu, dostępu do rynku i podaży, a więc trudno zastosować powyższe trzy kryteria. Celem powstrzymania się od nakładania środków regulacyjnych na nowo rozwijające się rynki w celu ochrony konkurencji jest wspieranie innowacji w myśl art. 8 dyrektywy ramowej. Jednocześnie należy zapobiec zajęciu tych rynków przez wiodące przedsiębiorstwo, co również zaznaczono w wytycznych Urzędu w sprawie analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej w ramach regulacyjnych łączności elektronicznej i usług elektronicznych⁽¹⁾. Stopniowa modernizacja istniejącej infrastruktury sieciowej rzadko prowadzi do rozwoju lub powstania nowego rynku. Brak zastępowalności produktu należy określić z punktu widzenia zarówno popytu, jak i podaży, zanim będzie można stwierdzić, iż nie jest to część dotychczas istniejącego rynku. Powstanie nowych usług detalicznych może przyczynić się do utworzenia pochodnego rynku hurtowego w takim zakresie, w jakim świadczenie takich usług detalicznych nie jest możliwe z użyciem już istniejących produktów hurtowych.
- (9) Na potrzeby niniejszego zalecenia istotne są dwa rodzaje barier w dostępie do rynku: bariery strukturalne i bariery prawne lub regulacyjne.
- (10) Strukturalne bariery wejścia wynikają z kosztu początkowego lub warunków popytu, które tworzą asymetryczne warunki dla operatorów dominujących na rynku i dla nowych operatorów na rynku, utrudniając lub uniemożliwiając tym ostatnim wejście na rynek. Istnienie wysokich barier strukturalnych można zaobserwować na przykład tam, gdzie na rynku występuje zjawisko przewagi w zakresie kosztów bezwzględnych, znaczny efekt skali i/lub zakresu, ograniczenia przepustowości i wysokie koszty utopione. Obecnie bariery takie można zidentyfikować w odniesieniu do budowy i/lub dostarczania lokalnych sieci dostępu do lokalizacji stacjonarnych. Powiązana bariera strukturalna może także występować tam, gdzie świadczenie usługi wymaga elementu sieci, który nie może zostać technicznie powielony, lub gdy koszt takiego powielenia sprawia, że jest to nieopłacalne dla konkurencji.
- (11) Bariery prawne lub regulacyjne nie są oparte na warunkach ekonomicznych, ale są wynikiem rozwiązań legislacyjnych, administracyjnych i podobnych stosowanych przez państwo mających bezpośredni wpływ na warunki

⁽¹⁾ Wytyczne Urzędu Nadzoru EFTA z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej w związku z ramami regulacyjnymi sieci i usług łączności elektronicznej, o których mowa w załączniku XI do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.U. C 101 z 27.4.2006, s. 1 oraz Supplement EOG nr 21 z 27.4.2006, s. 1).

wejścia i/lub pozycję operatorów na odnośnym rynku. Przykładem prawnoregulacyjnej bariery uniemożliwiającej dostęp do rynku może być ograniczenie liczby przedsiębiorstw mających dostęp do częstotliwości na potrzeby świadczenia podstawowych usług. Do innych przykładów barier prawno-regulacyjnych zalicza się kontrolę cen lub inne środki związane z cenami nakładane na przedsiębiorstwa, wpływające nie tylko na warunki dostępu, lecz także na pozycję przedsiębiorstw na rynku. Bariery prawno-regulacyjnych, które można usunąć w odpowiednim horyzoncie czasowym, nie powinno się normalnie uważać za ekonomiczne bariery w dostępie do rynku, spełniające pierwsze kryterium.

(12) Bariery w dostępie do rynku mogą również mieć mniejsze znaczenie dla rynków innowacyjnych, charakteryzujących się ciągłym postępem technicznym. Na takich rynkach źródłem ograniczeń konkurencji są czasem zagrożenia związane z możliwością wprowadzania innowacji przez potencjalnych konkurentów, którzy aktualnie nie działają na danym rynku. Na rynkach innowacyjnych dynamiczna lub długoterminowa konkurencja może zaistnieć pomiędzy przedsiębiorstwami niekoniecznie konkurującymi ze sobą na istniejącym rynku „statycznym”. W niniejszym zaleceniu nie określono rynków, na których zgodnie z przewidywaniami bariery w dostępie do rynku mają ulec zniesieniu w możliwym do przewidzenia okresie. Podczas oceny, czy bariery w dostępie do rynku mogą utrzymać się przy braku regulacji, należy zbadać, czy w danej branży dochodziło do częstych i pomyślnych wejść i czy wejścia te były lub mogą być w przyszłości na tyle nagłe i trwałe, by ograniczyć pozycję rynkową. Znaczenie barier w dostępie do rynku będzie zależało między innymi od minimalnej efektywnej skali wydajności i od kosztów, które zostały utopione.

(13) Nawet jeżeli rynek charakteryzuje się wysokimi barierami wejścia, pozostałe czynniki strukturalne na tym rynku mogą wskazywać na podążanie rynku w stronę skutecznej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym. Dynamika rynku może być spowodowana na przykład postępem technicznym lub konwergencją produktów i rynków, co prowadzić może do pojawiania się napięć konkurencyjnych pomiędzy operatorami działającymi na odmiennych rynkach produktów. Może tak dziać się również na rynkach o ograniczonej – lecz wystarczającej – liczbie przedsiębiorstw posiadających rozbieżne struktury kosztów oraz mających do czynienia z elastycznym cenowo popytem. Na rynku może również wystąpić nadwyżka przepustowości, co w normalnych warunkach pozwoliłoby konkurencyjnym firmom bardzo szybko zwiększyć podaż w odpowiedzi na podwyżkę cen. Na takich rynkach zaobserwować można zmiany wielkości udziałów rynkowych i/lub spadki cen. Kiedy gwałtownie zmienia się dynamika rynku, należy starannie wybrać odpowiedni horyzont czasowy, aby odzwierciedlał on rozwój istotnych wypadków na rynku.

(14) Decyzja o uznaniu rynku za podlegający regulacji *ex ante* powinna być także uzależniona od oceny, czy prawo konkurencji w wystarczającym stopniu zajmuje się nieprawidłowościami rynkowymi wynikającymi ze spełnienia dwóch pierwszych kryteriów. Interwencje ze sfery prawa konkurencji z pewnością nie będą wystarczające, jeżeli przywrócenie równowagi na rynku po wystąpieniu nieprawidłowości wymaga podjęcia rozbudowanych środków korygujących lub kiedy niezbędne są częste i/lub szybkie interwencje.

(15) Zastosowanie powyższych trzech kryteriów powinno ograniczyć liczbę rynków w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* i w ten sposób przyczynić się do osiągnięcia celu ram regulacyjnych polegającego na stopniowym znoszeniu sektorowych regulacji *ex ante* w miarę wzrostu konkurencji na rynku. Kryteria te stosuje się łącznie, aby niespełnienie jednego z nich oznaczało, że rynek nie podlega regulacji *ex ante*.

(16) Środki kontroli regulacyjnej usług detalicznych należy stosować jedynie w przypadku uznania przez krajowe organy regulacyjne, że właściwe środki rynku hurtowego lub środki dotyczące wyboru lub preselekcji operatora nie pozwalają ani na osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie efektywnej konkurencji, ani na zaspokojenie interesu publicznego. Poprzez interwencję na poziomie rynku hurtowego, w tym podjęcie środków zaradczych mogących oddziaływać na rynki detaliczne, państwa EOG mogą zapewnić jak najszerze otwarcie łańcucha wartości na normalne działania konkurencyjne, z korzyścią dla użytkowników końcowych. W niniejszym zaleceniu określono zatem przede wszystkim rynki hurtowe, których prawidłowa regulacja ma rozwiązać problem braku efektywnej konkurencji, objawiający się na rynku użytkowników końcowych. Jeżeli krajowy organ regulacyjny wykaze niepowodzenie interwencji na rynku hurtowym, a spełnione są wszystkie trzy powyższe kryteria, to wtedy właściwy rynek detaliczny może zostać poddany regulacji *ex ante*.

(17) W dniu 17 grudnia 2007 r. Komisja Europejska wydała nowe zalecenie 2007/879/WE ⁽¹⁾ w sprawie odnośnych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą ramową.

(18) Punktem wyjścia do przeglądu zalecenia Urzędu w sprawie odnośnych rynków jest to nowe zalecenie Komisji oraz wnioski Komisji zawarte w nocy wyjaśniającej do tego zalecenia. W toku przeglądu Urząd przyjął założenie, że porównanie rozwoju rynków należy przeprowadzić, biorąc jako punkt odniesienia rynek EOG, a nie tylko sytuację rynkową w poszczególnych państwach EFTA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2007, s. 65.

- (19) Na podstawie rozwoju rynków w państwach EFTA oraz uwag przekazanych w ramach konsultacji publicznych oraz innych dostępnych Urzędowi informacji, wydaje się, że funkcjonowanie przedmiotowych trzech rynków łączności elektronicznej państw EFTA ogółem nie powinno bardziej odbiegać od przeciętnego funkcjonowania rynków w Unii Europejskiej lub w całym EOG niż funkcjonowanie odnośnych rynków w poszczególnych państwach członkowskich UE w porównaniu z tą wartością średnią.
- (20) Celem Porozumienia EOG jest ustanowienie „dynamicznego i jednorodnego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, opartego na wspólnych zasadach i równych warunkach konkurencji” ⁽¹⁾. Uwzględniając ten cel oraz powyższe ustalenia, Urząd przyjmuje zalecenie dostosowane do zalecenia Komisji w celu zapewnienia jednolitego stosowania wspólnych ram regulacyjnych oraz pewności prawnej dla zainteresowanych podmiotów w ramach rynku łączności elektronicznej w EOG. A zatem w niniejszym zaleceniu obniża się liczbę rynków podlegających regulacji *ex ante* z 18 do 7 rynków.
- (21) Obniżenie liczby rynków podlegających regulacji *ex ante* nie oznacza automatycznie, że pominięte rynki są w istocie konkurencyjne we wszystkich państwach EFTA oraz że nie jest nadal gwarantowana regulacja *ex ante* tych rynków. Informacje przekazane Urzędowi w trakcie procesu przeglądu wskazują, że dla niektórych rynków byłoby uzasadnione utrzymanie regulacji.
- (22) Rynki wymienione w załączniku określono na podstawie powyższych trzech kryteriów łącznych. Jeżeli chodzi o rynki niewymienione w niniejszym zaleceniu, to krajowe organy regulacyjne powinny zbadać, czy dany rynek spełnia wymienione trzy kryteria. Co do rynków wymienionych w załączniku do zalecenia nr 194/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r., ale niewymienionych w załączniku do tego zalecenia – krajowe organy regulacyjne powinny być uprawnione do sprawdzenia, czy trzy kryteria są spełnione, w celu oceny, czy ze względu na okoliczności krajowe rynek wciąż podlega regulacji *ex ante*. W odniesieniu do rynków wymienionych w niniejszym zaleceniu krajowy organ regulacyjny może odstąpić od przeprowadzenia procedury analizy rynku, jeżeli ustali, że na danym rynku trzy kryteria nie są spełnione. Krajowe organy regulacyjne mogą określić rynki inne niż wymienione w niniejszym zaleceniu, pod warunkiem postępowania zgodnie z art. 7 dyrektywy ramowej. Niezgłoszenie proponowanego środka, który oddziałuje na wymianę handlową między państwami EFTA, jak określono w motywie 38 dyrektywy ramowej, może skutkować wszczęciem wobec przedmiotowego państwa procedury w sprawie naruszenia. Rynki inne niż wymienione w niniejszym zaleceniu należy zdefiniować na podstawie zasad konkurencji ustanowionych w zawiadomieniu Urzędu w sprawie definicji właściwego rynku na potrzeby prawa konkurencji EOG ⁽²⁾ oraz zgodnie z wytycznymi Urzędu w sprawie analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej, z zastrzeżeniem spełniania trzech wymienionych wyżej kryteriów.
- (23) Fakt, że niniejsze zalecenie identyfikuje te rynki produktów i usług, na których regulacja *ex ante* może być uzasadniona, nie oznacza, że regulacja jest uzasadniona zawsze lub że te rynki będą podlegały nałożeniu obowiązków regulacyjnych zawartych w odnośnych dyrektywach. W szczególności nie można wprowadzić regulacji, a wprowadzoną należy wycofać, jeżeli przy braku regulacji na rynkach tych istnieje efektywna konkurencja, co oznacza, że żaden z podmiotów uczestniczących w rynku nie posiada znaczącej pozycji rynkowej w rozumieniu art. 14 dyrektywy ramowej. Obowiązki regulacyjne muszą być w szczególności odpowiednie i oparte na charakterze zidentyfikowanego problemu, być proporcjonalne i uzasadnione w świetle celów określonych w dyrektywie ramowej, w szczególności maksymalizując korzyści dla użytkowników, zapewniając brak zakłóceń lub ograniczeń konkurencji, zachęcając do skutecznych inwestycji w infrastrukturę i promując innowacje, oraz zachęcając do wydajnego wykorzystywania i zarządzania częstotliwościami radiowymi i zasobami numeracyjnymi.
- (24) Identyfikacja rynków w niniejszym zaleceniu jest dokonywana bez uszczerbku dla definicji rynków w poszczególnych sprawach objętych prawem konkurencji. Ponadto zakres regulacji *ex ante* nie narusza zakresu działań, które mogą podlegać analizie na podstawie przepisów prawa konkurencji.
- (25) Niniejsze zalecenie było przedmiotem konsultacji publicznej i konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi oraz innymi organami krajowymi w państwach EFTA.
- (26) Niniejsze zalecenie należy interpretować w związku z notą wyjaśniającą do zalecenia Komisji 2007/879/WE w sprawie odnośnych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą ramową. Nota wyjaśniająca zawiera m.in. opis rozwoju technologii dotyczących rynków zdefiniowanych w tym zaleceniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Podczas definiowania odnośnych rynków stosownie do okoliczności występujących w danym państwie i zgodnie z art. 15 ust. 3 aktu przywołanego w pkt 5c1 załącznika XI do Porozumienia EOG (dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej),

⁽²⁾ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 46/98/COL z dnia 4 marca 1998 r. w sprawie wydania dwóch zawiadomień w dziedzinie konkurencji, dotyczących definicji właściwego rynku dla celów prawa konkurencji w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), oraz w sprawie mniej ważnych porozumień nieobjętych artykułem 53 ust. 1 Porozumienia EOG (Dz.U. L 200 z 16.7.1998, s. 46 oraz Supplement EOG nr 28 z 16.7.1998, s. 1).

⁽¹⁾ Motyw czwarty w preambule do Porozumienia EOG.

z uwzględnieniem zmian zawartych w protokole 1 do tego porozumienia, oraz zgodnie ze zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do tego porozumienia, krajowe organy regulacyjne powinny przeprowadzić analizę rynków produktów i usług wymienionych w załączniku do niniejszego zalecenia.

2. Określając rynki inne niż wymienione z załączniku, krajowe organy regulacyjne powinny upewnić się, że spełnione zostały następujące trzy kryteria łączne:

a) obecność wysokich i trwałych barier w dostępie do rynku; mogą to być bariery o charakterze strukturalnym, prawnym lub regulacyjnym;

b) struktura rynku nie pozwala na rozwój w kierunku stworzenia skutecznej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym; zastosowanie tego kryterium wymaga zbadania stanu konkurencji w sytuacji istnienia barier dostępu do rynku;

c) samo prawo konkurencji nie jest wystarczające, by usunąć konkretne nieprawidłowości rynkowe.

3. Niniejsze zalecenie nie narusza definicji rynków, wyników analiz rynków oraz wymogów prawnych przyjętych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z art. 15 ust. 3 oraz art. 16 aktu przywołanego w pkt 5cl załącznika XI do Porozumienia EOG z uwzględnieniem zmian zawartych w protokole 1 do tego porozumienia, oraz zgodnie ze zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do tego porozumienia (dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej), przed dniem przyjęcia niniejszego zalecenia.

4. Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw EFTA.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 listopada 2008 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Per SANDERUD
Przewodniczący

Kurt JAEGER
Członek Kolegium

ZAŁĄCZNIK

Poziom rynku detalicznego

1. Dostęp do publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji dla klientów indywidualnych i instytucjonalnych.

Poziom rynku hurtowego

2. Rozpoczęcie połączenia w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji.

Dla celów niniejszego zalecenia rozpoczynanie połączeń obejmuje przenoszenie połączeń lokalnych i zostało określone w sposób zapewniający zgodność w warunkach krajowych z wytyczonymi granicami dla rynków tranzytu połączeń oraz zakańczania połączeń w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji.

3. Zakończenie połączenia w poszczególnych publicznych sieciach telefonicznych w stałej lokalizacji.

Dla celów niniejszego zalecenia zakańczanie połączeń obejmuje przenoszenie połączeń lokalnych i zostało określone w sposób zapewniający zgodność w warunkach krajowych z wytyczonymi granicami dla rynków rozpoczynania połączeń i tranzytu połączeń w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji.

4. Hurtowy (fizyczny) dostęp do infrastruktury sieciowej (w tym dostęp dzielony lub w pełni uwolniony) w stałej lokalizacji.
 5. Hurtowe usługi dostępu szerokopasmowego.

Rynek ten obejmuje niefizyczny lub wirtualny dostęp sieciowy, w tym dostęp do „strumienia bitów” w stałej lokalizacji. Rynek ten jest dalszym ogniwem łańcucha dostaw względem fizycznego dostępu objętego wyżej wymienionym rynkiem 4, ponieważ dostęp szerokopasmowy można zrealizować przy wykorzystaniu tych zasobów w połączeniu z innymi elementami.
 6. Hurtowe segmenty końcowe łączy dzierżawionych, bez względu na zastosowaną technologię zapewnienia przepustowości dzierżawionej lub dedykowanej.
 7. Zakończenie połączenia głosowego w poszczególnych sieciach telefonii komórkowej.
-

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

KOMISJA

Zaproszenie do składania kandydatur „Polityka konsumencka”

(2009/C 156/13)

Zaproszenie do składania wniosków o wsparcie finansowe dla europejskich organizacji konsumenckich w 2009 r. zostało opublikowane na stronie internetowej Agencji Wykonawczej ds. Zdrowia i Konsumentów pod następującym adresem:

http://ec.europa.eu/eahc/consumers/consumers_calls.html

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Zawiadomienie opublikowane na podstawie art. 27 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie COMP/B-1/39.316 – Gaz de France (zamknięcie dostępu do rynku gazu)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 156/14)

1. WPROWADZENIE

- (1) Artykuł 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ stanowi, że jeżeli Komisja zamierza przyjąć decyzję nakazującą zaprzestania naruszenia i zainteresowane przedsiębiorstwa proponują zobowiązania uwzględniające zastrzeżenia wyrażone przez Komisję we wstępnej fazie rozpatrywania sprawy, Komisja może, w drodze decyzji, uczynić takie zobowiązania wiążącymi dla przedsiębiorstw. Decyzja taka może zostać przyjęta na czas określony i oznacza, że nie ma już dalszych podstaw do podejmowania działań przez Komisję. Zgodnie z art. 27 ust. 4 przywołanego rozporządzenia Komisja publikuje zwięzłe streszczenie sprawy i zasadniczą treść zobowiązań. Zainteresowane strony trzecie mogą przedłożyć swoje uwagi w terminie wyznaczonym przez Komisję.

2. STRESZCZENIE SPRAWY

- (2) W dniu 22 czerwca 2009 r. Komisja na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 przyjęła ocenę wstępną dotyczącą domniemyanych naruszeń prawa, jakich spółka Gaz de France Suez S.A. i jej spółki zależne GRTgaz S.A. („GRTgaz”) i Elengy S.A. (razem „GDF Suez”) dopuściły się na francuskich rynkach gazu.
- (3) Według oceny wstępnej GDF Suez zajmuje dominującą pozycję na rynkach zdolności importowych i zaopatrzenia w gaz w dwóch strefach bilansowych – północnej i południowej – sieci przesyłowej zarządzanej przez GRTgaz. W swojej ocenie wstępnej Komisja stwierdziła, iż zachodzi podejrzenie, że GDF Suez nadużył swojej pozycji dominującej w rozumieniu art. 82 Traktatu WE poprzez zamknięcie dostępu do zdolności importowych gazu we Francji, co mogło doprowadzić do ograniczenia konkurencji na rynku dostaw gazu. Zdaniem Komisji do zamknięcia dostępu do rynku miała doprowadzić długotrwała rezerwacja znacznej części zdolności importowych we Francji, sposób w jaki przebiegało rozdzielanie zdolności importowej w nowym terminalu odbiorczym LNG w Fos Cavaou oraz strategiczne ograniczanie inwestycji zmierzających do wyposażenia terminala

odbiorczego LNG w Montoir de Bretagne w zwiększone zdolności importowe.

3. ZASADNICZA TREŚĆ ZAPROPONOWANYCH ZOBOWIĄZAŃ

- (4) Spółka GDF Suez nie zgadza się ze wstępną oceną Komisji. Niemniej jednak zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 spółka zaproponowała zobowiązania, które może podjąć, aby odpowiedzieć na zastrzeżenia Komisji dotyczące konkurencji. Główne elementy zobowiązań można podsumować jak poniżej (szczegółowe informacje na ten temat – zob. tekst zawierający opis zobowiązań).
- (5) Od dnia 1 października 2010 r. i przez cały pozostały okres obowiązywania umów, licząc od dnia doręczenia decyzji, którą Komisja może przyjąć zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, GDF Suez przeniesie na rzecz podmiotów trzecich prawa do długoterminowej ciągłej zdolności przesyłowej na punktach wejścia w Obergailbach (80 GWh/dzień) i Taisnières-H (10 GWh/dzień).
- (6) GDF Suez przeniesie również na rzecz podmiotów trzecich prawa do równoważnych zdolności transportowych, zajmujących wcześniejsze miejsce w łańcuchu systemów przesyłowych, najpóźniej do dnia 30 września 2027 r. na punkcie wejścia Waidhaus oraz punkcie wyjścia Medelsheim, najpóźniej do dnia 30 września 2025 r. na punkcie wejścia Zeebrugge i na punkcie wyjścia Blaregnies oraz, w przypadku wniosku ze strony nabywców, do dnia 30 września 2018 r. na gazociągu Interconnector na punkcie wejścia „wyjście NBP” i na punkcie wyjścia „strefa wejścia Zeebrugge IZT”.
- (7) GDF Suez przeniesie również na rzecz podmiotów trzecich prawa do długoterminowej ciągłej zdolności na terminalach odbiorczych LNG w Montoir de Bretagne (1 Gm³/rok ze skutkiem od dnia 1 października 2010 r. i 1 Gm³/rok ze skutkiem od dnia 1 października 2011 r.) oraz w Fos Cavaou (2,175 Gm³/rok ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r.⁽²⁾).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

⁽²⁾ Zdolność 0,175 Gm³/rok zostanie przyznana w pierwszej kolejności przewoźnikom, którzy zarezerwowali krótkoterminową zdolność na terminalu Fos Cavaou.

- (8) Najpóźniej od dnia 1 października 2014 r. i na okres 10 lat, GDF Suez zredukuje swoje umowy na zdolność przesyłową do poniżej 50 % całkowitej długoterminowej ciągłej zdolności przesyłowej na punktach wejścia dla gazu typu H w strefach bilansowych: północnej i południowej sieci przesyłowej zarządzanej przez GRTgaz i na całym terytorium Francji ⁽¹⁾.
- (9) Między 1 października 2014 r. i 1 października 2021 r., GDF Suez zobowiązuje się, na okres zawarty między 1 października 2024 r. i 1 października 2029 r., do zredukowania umów na długoterminową ciągłą zdolność przesyłową na punktach wejścia gazu typu H w odniesieniu do instalacji istniejących w dniu 1 października 2014 r., do poniżej 50 % całkowitej długoterminowej ciągłej zdolności przesyłowej dostępnej w tych instalacjach.
- (10) Wreszcie GDF Suez zobowiązuje się do dalszego świadczenia na tych samych warunkach co obecnie usługi „swap” w odniesieniu do gazu typu H i gazu typu B dostarczany spółce GRTgaz, aby spółka ta mogła zagwarantować regulowaną usługę przekształcania gazu typu H w gaz typu B.
- (11) Nad przestrzeganiem przez GDF Suez powyższych zobowiązań czuwać będzie niezależny przedstawiciel.
- (12) Pełna wersja wszystkich zobowiązań została opublikowana w języku francuskim na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_fr.html

4. ZAPROSZENIE DO ZGŁASZANIA UWAG

- (13) Komisja zamierza, po zbadaniu rynku, przyjąć na podstawie art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003

decyzję uznającą za wiążące zobowiązania streszczone powyżej i opublikowane na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji.

- (14) Zgodnie z art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) 1/2003 Komisja wzywa zainteresowane osoby trzecie do zgłaszania uwag na temat proponowanych zobowiązań. W odniesieniu do omawianej sprawy Komisja wzywa zainteresowane podmioty do poinformowania w nadesłanych uwagach, czy uznają one, że zobowiązania zaproponowane przez GDF Suez odpowiednio uwzględniają zastrzeżenia podniesione przez Komisję. Komisja musi otrzymać wspomniane uwagi w terminie dwóch miesięcy od daty publikacji niniejszego dokumentu. Zainteresowane strony trzecie są również proszone o przedłożenie nieopatrzonej klauzulą poufności wersji swoich uwag, z której usunięto tajemnice handlowe oraz pozostałe informacje poufne, oraz zastąpiono je nieopatrzonym klauzulą poufności streszczeniem lub słowami „tajemnica handlowa” lub „poufne”. Uzasadnione wnioski o poufne traktowanie informacji zostaną uwzględnione.
- (15) Uwagi z dopiskiem zawierającym numer referencyjny – COMP/B-1/39.316 – GDF (zamknięcie dostępu do rynku gazu) – można przysyłać do Komisji pocztą elektroniczną (na adres: COMP-GREFFE-ANTITRUST@ec.europa.eu), faksem: +32 22950128 lub listownie na poniższy adres Kancelarii ds. Praktyk Monopolistycznych w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji:

European Commission
Directorate-General for Competition
Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Na potrzeby zobowiązań punkty wejścia gazu obejmują wszystkie istniejące lub przyszłe punkty wejścia gazu we Francji, w tym punkt wejścia Hiszpania-Francja.

INNE AKTY

KOMISJA

Publikacja wniosku o rejestrację zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami

(2009/C 156/15)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 509/2006. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

WNIOSEK O REJESTRACJĘ GTS

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 509/2006

„KABANOSY”

NR WE: PL-TSG-0007-0050-22.01.2007

1. Nazwa i adres grupy składającej wniosek:

Nazwa: Związek „Polskie Mięso”
Adres: ul. Chałubińskiego 8
00-613 Warsaw
POLSKA/POLAND
Tel. +48 228302657
Faks +48 228301648
E-mail: info@polskie-mieso.pl

2. Państwo członkowskie lub kraj trzeci:

Polska.

3. Specyfikacja produktu:**3.1. Nazwa(-y) przeznaczona(-e) do rejestracji (art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1216/2007):**

„Kabanosy”

3.2. Wskazać, czy nazwa:☐ jest specyficzna sama w sobie☒ wyraża specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego

Nazwa kabanosy wyraża specyficzny charakter produktu. Na terenach XIX wiecznej Polski i Litwy mianem „kabana” lub zdrobnieniem „kabanek” określano ekstensywnie karmionego młodego wieprza tuczonego niegdyś głównie ziemniakami, podczas gdy mięso pochodzące od niego nazywane było zwyczajowo „kabaniną”. Nazwa kabanos jest pochodną nazwy używanej do określania charakterystycznego wieprza.

3.3. Czy wniosek obejmuje zastrzeżenie nazwy na mocy art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006:☐ Rejestracja z zastrzeżeniem nazwy☒ Rejestracja bez zastrzeżenia nazwy

3.4. Typ produktu:

Klasa 1.2 – Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

3.5. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego, którego dotyczy nazwa w punkcie 3.1 (art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1216/2007):

Kabanosy mają wygląd długich i cienkich batonów suchej kiełbasy odkręconych z jednej strony i równomiernie pomarszczonych. Batony są złożone na pół, w przegięciu mają ślad po odwieszeniu.

Kolor powierzchni kabanosów jest ciemnoczerwony z odcieniem wiśniowym. Na ukośnym przekroju widoczne są ciemnoczerwone kawałki mięsa oraz jasnokremowe kawałki tłuszczu.

Wrażenie w dotyku charakteryzuje gładka, sucha i równomiernie pomarszczona powierzchnia.

Kabanosy cechuje wyraźnie wyczuwalny smak pieczonego, peklowanego mięsa wieprzowego, a także lekki posmak kminku, pieprzu i wędzenia.

Skład chemiczny:

- zawartość białka, %, nie mniej niż – 15,0 %
- zawartość wody, %, nie więcej niż – 60,0 %
- zawartość tłuszczu, %, nie więcej niż – 35,0 %
- zawartość soli, %, nie więcej niż – 3,5 %
- zawartość azotanów(III) i azotanów(V) w przeliczeniu na NaNO_2 , %, nie więcej niż – 0,0125 %

Tak dobrane wartości składu chemicznego zapewniają tradycyjną jakość produktu. Wydajność gotowego produktu musi być niższa niż 68 % w stosunku do użytego surowca mięsnego.

3.6. Opis metody produkcji produktu rolnego lub środka spożywczego, którego dotyczy nazwa w punkcie 3.1 (art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1216/2007):

Składniki

Mięso (100 kg surowca):

- mięso wieprzowe kl. I o zawartości tłuszczu do 15 % – 30 kg
- mięso wieprzowe kl. IIA o zawartości tłuszczu do 20 % – 40 kg
- mięso wieprzowe kl. IIB – mięso ścięgnięte o zawartości tłuszczu do 40 % – 30 kg

Dodatki (na 100 kg mięsa):

- pieprz naturalny – 0,15 kg
- gałka muskatołowa – 0,05 kg
- kminek – 0,07 kg
- cukier – 0,20 kg

Inne:

- mieszanka peklująca [na bazie mieszaniny soli jadalnej (NaCl) i azotynu sodu (NaNO_2)] – ok. 2 kg

Żywienie przy produkcji wieprzowiny z przeznaczeniem do wyrobu kabanosów:

Żywienie nawiązuje do tuczu tłuszczowo-mięsnego. Celem jest wyprodukowanie świń o masie ciała do 120 kg, charakteryzujących się wyższą zawartością tłuszczu śródmięśniowego powyżej 3 %.

- Tucz opiera się na rasach należących do późno dojrzewających, co przy odpowiednim tuczach pozwala uzyskać pożądaną zawartość tłuszczu śródmięśniowego. Rasy wykorzystywane do tuczu pozbawione są genu RN- a częstotliwość występowania genu RYR 1T wynosi do 20 % populacji.
- Tucz należy prowadzić w trzech fazach – I faza do ok. 60 kg, II faza do ok. 90 kg i III faza do 120 kg.

- Tucz zwierząt do masy ciała 90 kg odbywa się dwoma rodzajami mieszanek. W mieszankach (dawkach) stosuje się:
 - jako komponenty energetyczne: śruty zbożowe – pszena, jęczmienna, żytnia, owsiana, pszenżytnia lub kukurydziana; śruta kukurydziana oraz śruta z nagich odmian owsa stosuje się w ilości do 30 % mieszanki,
 - jako komponenty białkowe: – śruty z łubinu, bobiku, grochu śruta poekstrakcyjna sojowa, śruta poekstrakcyjna rzepakowa, makuchy rzepakowe, drożdże pastewne, lub susze z zielonek.
- W mieszankach (dawkach) dla zwierząt od 90 do 120 kg stosuje się:
 - jako komponenty energetyczne: śruty pszena, jęczmienna, żytnia, pszenżytnia. W mieszankach (dawkach) nie może być stosowana śruta z kukurydzy oraz nagich odmian owsa.
 - jako komponenty białkowe: śruty ze strączkowych (łubinu, bobiku, grochu), śruta poekstrakcyjna sojowa, makuch rzepakowy lub śruta poekstrakcyjna rzepakowa oraz susz z zielonek.
- Przez cały okres tuczu w mieszankach i dawkach nie można stosować: olejów roślinnych, pasz pochodzenia zwierzęcego – mleka w proszku, suszonej serwatki, mączki rybnej.
- Ilość energii metabolicznej w mieszankach we wszystkich fazach tuczu wynosi od 12 do 13 MJ EM/kg mieszanki. Zawartość białka w mieszankach w I fazie tuczu wynosi około 16–18 % mieszanki, w II fazie tuczu 15–16 % i w III fazie tuczu około 14 % mieszanki.
- Dawki dla tuczników mogą opierać się na samych mieszankach treściwych lub mieszankach treściwych i paszach objętościowych – ziemniakach i zielonkach.

Etap y produkcji kabanosów

Etap 1

Wstępne rozdrabnianie wszystkich surowców mięsnych. Ujednoludnienie wielkości kawałków mięsa (ok. 5 cm średnicy).

Etap 2

Peklowanie tradycyjne (metodą suchą) przez ok. 48 godz. przy zastosowaniu mieszanki peklującej.

Etap 3

Rozdrabnianie mięsa kl. I do wielkości ok. 10 mm, rozdrabnianie mięsa kl. IIA i kl. IIB do wielkości ok. 8 mm.

Etap 4

Mieszanie wszystkich surowców mięsnych z dodatkiem przypraw: pieprzu naturalnego, gałki muszkatołowej, kminku i cukru.

Etap 5

Napełnianie w cienkie baranie osłonki o średnicy od 20 mm do 22 mm i odkręcanie z jednej strony w batony o długości około 25 cm.

Etap 6

Osadzanie w temperaturze nie wyższej niż 30 °C przez 2 godz. Wstępne osuszenie powierzchni, „ułożenie się” składników wewnątrz batonów.

Etap 7

Osuszanie powierzchni i tradycyjne wędzenie w dymie ciepłym (przez ok. 150 min.) oraz pieczenie do uzyskania wewnątrz batonów temperatury minimum 70 °C.

Etap 8

Pozostawienie w wyłączonej wędzarni na ok. 1 godz., dalej studzenie powietrzem i chłodzenie do temperatury poniżej 10 °C.

Etap 9

Suszenie przez 3 do 5 dni w temperaturze od 14 do 18 °C i wilgotności 80 % aż do uzyskania pożądanej wydajności (nie więcej niż 68 %).

3.7. *Specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego (art. 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1216/2007):*

Specyficzny charakter kabanosów wynika z kilku charakterystycznych dla tego produktu cech:

- kruchości, soczystości i specyfiki mięsa,
- wyjątkowego smaku i zapachu,
- jednolitego, charakterystycznego kształtu.

Kruchość, soczystość i specyfika mięsa

Istotnym składnikiem kabanosów wpływającym na ich specyfikę jest mięso wieprzowe pochodzące od świń ras późno dojrzewających tuczonych do ok. 120 kg masy ciała, o cechach genetycznych opisanych w pkt 3.6. Dzięki przestrzeganiu tych wymogów uzyskuje się zawartość tłuszczu śródmięśniowego powyżej 3 % zapewniające odpowiednie walory smakowe i technologiczne mięsa niezbędne przy produkcji kabanosów. Użycie takiego surowca i przestrzeganie tradycyjnej metody wytwarzania, ze szczególnym uwzględnieniem etapów: kutrowania, peklowania i wędzenia, zapewnia kabanosom wyjątkową kruchość i soczystość. Cechą charakterystyczną kabanosów jest również wyraźnie słyszalny w chwili ich przełamywania dźwięk trzasku (tzw. „strzału”). Jest to efekt kruchości mięsa i odpowiedniego przygotowania kabanosów, w szczególności suszenia i wędzenia.

Wyjątkowy smak i zapach

Cechą wyróżniającą kabanosy wśród innych kiełbas jest ich smak i zapach. Te cechy są wynikiem zastosowania w procesie produkcji odpowiednio dobranych przypraw i ich proporcji: pieprzu naturalnego, gałki muszkatołowej, kminku, cukru oraz właściwego procesu wędzenia, który dodatkowo potęguje walory smakowe produktu.

Jednolity, charakterystyczny kształt

Specyficzny charakter kabanosów związany jest przede wszystkim z ich niepowtarzalnym kształtem. Kabanosy mają kształt długich i cienkich suchych kiełbas, odkręconych z jednej strony i równomiernie pomarszczonych.

3.8. *Tradycyjny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego (art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1216/2007):*

Tradycyjny sposób produkcji i skład

Kabanosy, czyli cienkie podsuszone i podwędzone kiełbaski wieprzowe w jelitach baranich spożywano powszechnie na ziemiach Polskich już w latach dwudziestych i trzydziestych XX wieku. Wyrabiano je w niewielkich wędliniarniach i masarniach o lokalnym zasięgu handlowym pod jedną nazwą, ale w różnych odmianach regionalnych. Te różnice odnosiły się przede wszystkim do stosowanych przypraw, ale i jakości samych kiełbas. Wydawnictwa kulinarne i żywieniowe z tego okresu, takie jak „Wyrób wędlin i innych przetworów mięsnych sposobem domowym” autorstwa M. Karczewskiej wydane w 1937 roku w Warszawie, upowszechniały receptury i ujednoliconą technologię wyrobu kabanosów, co sprzyjało umocnieniu ich marki i podnoszeniu jakości. Zaletą tej kiełbasy były walory smakowe i wydłużona trwałość, którą zapewniały zabiegi konserwacyjne, takie jak wędzenie i osuszanie.

Po 1945 roku, dążenie do jakościowego rozwoju produktu ujęto w formy norm standaryzacyjnych. W 1948 Rozporządzeniem Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z 15.9.1948 – Dz.U. nr 44 poz. 334, 1948 rok oficjalnie dopuszczono kabanosy do obrotu handlowego, następnie unormowano kwestie technologiczno-produkcyjne zgodnie z Normą nr RN-54/MPMIM1-Mięs-56 ustanowioną 30 grudnia 1954 roku, a w 1964 roku w oparciu o historyczne tradycje produkcji opracowano jednolitą recepturę tej kiełbasy wprowadzając w życie wydaną w Warszawie Normę Centrali Przemysłu Mięsnego – Przepisy wewnętrzne nr 21 – Kabanosy – receptura.

Kabanosy w czasach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (lata 1945–1989) zdobyły wielką popularność. Kupowali je wszyscy. Zdobyły wykwintnie zastawione świąteczne stoły, znakomicie nadawały się na podróżny prowiant, na prezent, czy na zakąskę do wódki. Stały się też – obok szynki i bekonu – polską specjalnością eksportową.

Tradycyjny surowiec – mięso wieprzowe

Kabanosy wyrabiane są z mięsa specjalnie tuczonych wieprzy nazwanych kiedyś „kabanami”. Wyrażenie „kaban” pojawia się w poemacie „Pan Tadeusz” z 1834 r. polskiego narodowego wieszcza Adama Mickiewicza. Oznaczało początkowo dzika, wieprza, także konia, ale w XIX wieku stosowano je już powszechnie, jak podaje Encyklopedia Powszechna t. 13 z 1863 roku wydana w Warszawie, dla określenia dobrze odkarmionego, tłustego młodego wieprza. Wieprz był specjalnie tuczony, by w efekcie uzyskać delikatne i wykwintne mięso z wysokim stopniem przetłuszczenia śródmięśniowego nadającym wyrobom silny, specyficzny smak, soczystość i kruchość. Pochodną „kabana” stało się równie popularne w użyciu określenie „kabanina”, które zgodnie z definicją zamieszczoną w „Słowniku języka polskiego” wydanym 1861 roku w Wilnie, oznacza zazwyczaj mięso wieprzowe.

Mięso świń chowanych z przeznaczeniem na kabanosy musi charakteryzować się zawartością tłuszczu śródmięśniowego przekraczającą 3 %, tzw. marmurkowatością nadającą produktowi pożądaną kruchość, soczystość oraz doskonały smak. Użycie takiego mięsa zdecydowanie wpływa na jakość ostatecznego produktu, jego specyficzny charakter i jest zgodne z tradycyjną metodą wytwarzania.

3.9. Minimalne wymogi i procedury kontroli specyficznego charakteru (art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1216/2007):

Ze względu na specyficzny charakter kabanosów kontroli podlegać powinny w szczególności:

1) Jakości surowca, stosowanego do produkcji (mięso wieprzowe, przyprawy), w tym:

- kontrola przydatności technologicznej mięsa
- rodzaj tuczu
- czas peklowania
- przyprawy stosowane do produkcji kabanosów i proporcje, w jakich są używane

2) Proces wędzenia kabanosów

W trakcie kontroli należy sprawdzić:

- zachowanie temperatury wędzenia tradycyjnego w dymie ciepłym oraz temperatury dogrzenia
- zachowanie czasu oraz temperatury ponownego wędzenia zimnym dymem
- używanie do wędzenia zimnym dymem zrębek bukowych

3) Jakość wyrobu gotowego:

- zawartość białka,
- zawartość wody,
- zawartość tłuszczu,
- zawartość chlorku sodu,
- zawartość azotanów (III) oraz azotanów (V),
- smak i zapach.

4) Kształt produktu

Częstotliwość kontroli

Kontrolę w/w etapów należy przeprowadzić raz na dwa miesiące. W przypadku, gdy wszystkie etapy będą przebiegały prawidłowo, częstotliwość kontroli można ograniczyć do dwóch w ciągu roku.

W przypadku wystąpienia nieprawidłowości w jednym etapie, należy przeprowadzać jego kontrolę ze zwiększoną częstotliwością (raz na 2 miesiące). Pozostałe etapy mogą być nadal sprawdzane z częstotliwością raz na pół roku.

4. **Organy lub jednostki kontrolujące zgodność ze specyfikacją produktu:**

4.1. Nazwa i adres:

Nazwa: Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych

Adres: ul. Wspólna 30
00-930 Warsaw
POLSKA/POLAND

Tel. +48 226232901

Faks +48 226232099

E-mail: —

☒ Organ publiczny/Jednostka publiczna ☐ Organ prywatny/jednostka prywatna

4.2. Szczególne zadania organu lub jednostki:

Powyższy organ kontrolny jest odpowiedzialny za kontrolę całości specyfikacji.

2009/C 156/11	Urząd Nadzoru EFTA uznaje, że określony poniżej środek pomocy nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 61 Porozumienia EOG	17
2009/C 156/12	Zalecenie Urzędu Nadzoru EFTA z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji <i>ex ante</i> zgodnie z aktem przywołanym w pkt 5cl załącznika XI do Porozumienia EOG (dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej), wraz ze zmianami wprowadzonymi w protokole 1 do tego porozumienia oraz zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do tego porozumienia	18

V Ogłoszenia

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Komisja

2009/C 156/13	Zaproszenie do składania kandydatur „Polityka konsumencka”	24
---------------	--	----

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2009/C 156/14	Zawiadomienie opublikowane na podstawie art. 27 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie COMP/B-1/39.316 – Gaz de France (zamknięcie dostępu do rynku gazu) ⁽¹⁾	25
---------------	---	----

INNE AKTY

Komisja

2009/C 156/15	Publikacja wniosku o rejestrację zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami	27
---------------	--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>